

Der er altså brug for, at vi bygger systemet op på en sådan måde, at borgerne føler deres sikkerhed langt bedre, end tilfældet er i dag.

I alle andre former for retspleje har man det gode princip, at den tabende part betaler sagens omkostninger. Det bør selvfølgelig også være gældende, når det gælder skatteret. Derfor går Fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. B 34 ud på, at i det øjeblik den pågældende borger har vundet sin sattesag, ja, så må den tabende part, skattemyndighederne, betale de sagsomkostninger, der har været. Og til sagsomkostninger hører selvfølgelig også, at skatteborgeren har bisiddere, har eksperthjælp til sin rådighed.

Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat beslutningsforslag nr. B 36, og ud over forskelle i lyrikken indeholder forslagene det samme princip. Vi håber på, at vi i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg med de to forslag kan lægge det fornødne pres på ministeren, sådan at vi får et lovforslag, og det vel at mærke et lovforslag, som betyder, at disse elementer nu bliver indført i dansk skatteret.

Hvis det er udgangen på disse to beslutningsforslag, så har det været en overordentlig god indsats, og skatteborgerne bør være både Venstre og Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet tak skyldige for, at vi nu langt om længe har formået at få disse her ting bragt på plads.

Så håber vi, at skatteministeren, hvis ikke andet, i hvert fald kan tælle til halvfems og derfor går hjem fra denne debat i forvisning om, at der altså er et flertal i Folketinget, som ønsker at få dette gennemført.

Så lad os komme i gang, ikke flere udvalg, ikke flere kommissioner, ikke flere tidsforskydninger. Lad os få dette her på plads meget hurtigt. Det skal være på plads inden udgangen af denne her folketingsssamling.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men jeg kan da sige, at det kommer da til at gå endnu hurtigere, end hr. Kim Behnke står og drømmer om her.

Sagen er, som jeg allerede sagde i mit indlæg, og som også er tilkendegivet i statsministerens åbringstale ved Folketingets åbning, at der i indeværende samling og mere præcist i næste uge fremsættes et forslag, som går ind på problemstillingen om omkostningsdækning ved sager i skatteankenævnet.

Mange af de argumenter, jeg har hørt i dag, er argumenter, som jeg, om end det bestemt ikke er alle, jeg deler, er enig i, og det er også det, der er baggrunden for, at jeg fremsætter dette forslag. Jeg vil lige fortælle hr. Kim Behnke, at det har intet at gøre med, hvad hr. Kim Behnke står og siger nu, eller hvilke tilkendegivelser der er i denne situation. Det har været planlagt meget længe. Forslaget bliver fremsat til behandling i næste uge, og det er det afgørende.

Jeg synes i øvrigt, jeg vil benytte lejligheden til at sige, at en hel del af de argumenter, som fortalene for de to beslutningsforslag fører frem, faktisk er af en sådan karakter, at jeg med mit forslag i større udstrækning end de med deres kan tilgodese de hensyn, der fremføres. Men det vil vi altså sammen komme ind på, når mit lovforslag fremsættes og bliver diskuteret. Jeg tror også, at en del af de tilkendegivelser, der har været, vil blive af en sådan karakter, at man vil tilslutte sig det forslag, jeg fremsætter.

En væsentlig defekt ved de eksisterende forslag, som gør, at det retssikkerhedsmæssige hensyn ikke er tilstrækkelig godt dækket ved disse beslutningsforslag, går på, at man jo faktisk godt kan skræmme folk, der er i tvivl og måske har en vis frygt for at tabe sagen, hvis det er sådan, at de kun får omkostningsdækning, hvis de vinder sagen. Se, tanken med mit lovforslag går altså noget videre. Så ingen skal komme og sige, at jeg ikke tænker dybt og inderligt på retssikkerheden, men det er ikke foranlediget af dette her; det har været planlagt ganske længe.

Hr. Kim Behnke er også inde på nogle betragtninger vedrørende den gode gamle trav, spørgsmålet om, at regionschefer og visse funktionschefer i Told- og Skattestyrelsens regioner får en vis resultat aflønning. Se, jeg har jo haft flere samråd om dette emne, og det interessante er, at hver gang jeg bliver kaldt i samråd om dette emne, fortæller jeg, hvordan tingene hænger sammen, hvor beskedent det er i forhold til den almindelige løn, og hvordan udmålingen rent faktisk foretages. F.eks. kan jeg fortælle, at det ikke kun er ved forhøjelser, at man får en bonus, om jeg så må sige – om end meget beskedent – men også ved nedsættelser. Det er ved alle ændringer, så regionscheferne og funktionscheferne har lige så stort incitament til at foretage nedsættelser som forøgelser – det vil give den samme resultatløn.

Så der er ingen tvivl om, at retssikkerheden er i orden, sådan som det eksisterende system fun-